

Rodrigo de Santos en entrar al jutjat.

Del poder a la presó

Javier Rodrigo de Santos, ex-regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma pel PP, és a la presó per presumptes abusos de menors.

Fa un any, al PP balear molts lloaven la figura de Javier Rodrigo de Santos. En ple xoc posttraumàtic per haver passat a l'oposició a les principals institucions de les Illes, després de la sobtada fugida de Jaume Matas i sota la pressió judicial per

diversos casos de suposada corrupció, Rodrigo de Santos esdevenia la imatge del conservador amb idees clares, honest i amb gran futur. Havia renunciat a continuar a la política poc abans de les eleccions del maig del 2007. No explicà per què, però el seu entorn, i especialment les terminals mediàtiques conservadores, no paraven de projectar la idea que era perquè estava fart de la corrupció –suposadament havia expulsat del seu despatx l'ex-president Gabriel Canellas quan presumptament demanava influència com a advocat–, de la debilitat del seu partit davant d'UM –s'havia enfrontat amb el partit de Maria Antònia Munar amb molta duresa durant el darrer any de mandat a l'ajuntament– i de la manca de claredat política i estratègica del seu partit. Hom venia a dir que Rodrigo de

Santos passava al retir transitòriament, després d'haver deixat el poder polític per voluntat pròpia un mes enrere, tot esperant una oportunitat de futur que els seus seguidors no dubtaven que tindria més aviat que no pas tard.

Un any després, la figura de Rodrigo de Santos ja no té cap seguidor ni cap defensor públic. És repudiat per la majoria dels seus ex-companys de partit. I ell, l'home íntegre, honest i incorruptible –segons deien els seus *hagiògrafs*–, travessa un calvari. Ha sofert una caiguda en picat des del poder fins a l'infern. Des dels despatx de la totpoderosa tinença de batllia d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma a una cel·la de la presó de Palma.

La Visa, el castell i els abusos a menors. El mes de març passat esclatava el primer escàndol protagonitzat per Rodrigo de Santos. La fiscalia l'acusà d'haver usat la targeta de crèdit oficial per pagar irregularment despeses particulars per un valor d'uns 50.000 euros. La cosa pitjor fou que la majoria d'aquestes despeses eren de festes sexuals, d'orgies comprades en un conegut antre de prostitució masculina i de compra de generoses dosis de cocaïna. La relació de dies i hores en què s'havia usat la targeta mostrava un Rodrigo de Santos desconegut per a la majoria de militants del PP i els ciutadans. Un home que era cada dia al seu despatx a les vuit del matí, però que dues o tres vegades la setmana hi arribava directament des d'un club de prostitució sense gairebé ni haver descansat. L'home que controlava la política urbanística de Palma durant els anys daurats de l'especulació i que tenia aquesta doble vida, havia estat sotmès a cap pressió?, es demanava molt gent. Pitjor encara: un home que no amagava les seves profundes conviccions religioses ultracatòliques –és o era membre del Camino Neocatecumenal, els anomenats *kikos*–, que anava a missa cada diumenge, que havia pelegrinat al Vaticà a veure el cap de l'Església Catòlica, que donava lliçons de moral a tort i dret, resultava ser un poca-vergonya que gastava els diners dels contribuents en baixes de prostitució homosexual, regades generosament amb cocaïna. Fins i tot en varen córrer vídeos enregistrats amb

telèfons mòbils. El cop anímic per al PP va ser enorme. En fou expulsat immediatament. Però això només era el començament d'una cursa embogida cap a l'autodestrucció.

Poques setmanes després d'haver esclatat el primer escàndol, va arribar el segon. Un castell de plàstic inflable, comprat per l'ajuntament, per ordre seva, resultà ser massa sospitos. Més d'un milió d'euros per una atracció infantil d'aquesta mena féu sospitar a la fiscalia que investiga l'assumpte que no s'hagués pogut produir alguna irregularitat.

La reacció de Rodrigo de Santos davant dels escàndols va ser fugir de l'illa i posar-se a mans d'especialistes en tractament d'addiccions patològiques, en una clínica de Madrid. Segons que publicà el diari *El Mundo-El Día de Baleares*, de Santos envià a amics i ex-companys seus missatges de mòbil en què els deia que "no era jo, era la droga. Perdoneu-me". L'addicció a la cocaïna era l'eix principal de la defensa, a càrrec de Bartomeu Vidal —ex-conseller de Cultura—, que pretenia provar que de Santos era un malalt i que tota la seva doble vida era deguda a aquesta suposada patologia.

Justament per donar força a l'estratègia defensiva, de Santos es desplaçà a Palma el 19 de juny per presentar-se davant la jutgessa que porta el seu cas —de la Visa— amb la intenció de cedir mostres dels seus cabells, que els especialistes analitzarien per determinar la seva addicció a la cocaïna. Ho féu, però la policia l'esperava a la porta. L'emmanillaren i se l'emportaren als calabossos. L'acusació superava tot allò que se sabia. Almenys un nin l'havia assenyalat com a abusador sexual. Quan l'endemà fou presentat al jutge, de Santos negà amb veheència els càrrecs, fins i tot —segons la premsa local— negà pràctiques homosexuals comprades i assegurà que el seu únic pecat era el consum excessiu de cocaïna. El jutge, però, no el va creure i determinà que ingressàs a presó sense fiança, acusat pel cap baix d'un delictes d'abús sexual a menor. De Santos esclafí a plorar en sentir el jutge. Engrillonat, sortí dels jutjats i fou conduït a la presó de Palma. Allà va ser ingressat en un mòdul especial per evitar que se suïcidàs, i restà

acompanyat permanentment per un altre reclus.

El cas és sota secret de sumari per a protegir la suposada víctima —o víctimes—, però, pel que ha publicat la premsa local, podria haver-hi més d'un nin objecte d'abusos. Tot, naturalment, és sota la presumpció d'innocència de Rodrigo de Santos, fins que no es demostrí el contrari. I cal dir que l'acusat ha negat amb rotunditat els fets i que fins i tot ha apuntat —segons els diaris de Palma— a interessos estranys a perjudicar-lo i a destrossar-li la vida, en concret una mare que feia temps que l'empaitava. Segons les informacions publicades, de Santos sabia des de feia mesos que podria ocórrer allò que finalment ha passat: que aquesta mare l'acusàs d'un delictes tan terrible.

Segons el relat de l'acusació que la premsa local ha publicat, de Santos va posar-se en contacte amb dues parròquies de barriades modestes de Palma amb nins pobres. Visitava sovint aquestes parròquies, a les quals assistia a missa i també hi ajudava la gent pobra, sobretot els al·lots, alguns dels quals els convidava durant caps de setmanes a ca seva. Podia ser un —o més d'un— d'aquests al·lots, que en el moment dels fets devien tenir uns 12 anys— de qui de Santos va abusar.

La justícia determinarà què hi ha de cert en l'acusació o si, com diu Rodrigo de Santos, tot és mentida. Tanmateix, l'oprobri ja ha caigut sobre la figura de l'acusat. Des del PP ningú no en vol parlar, i el seus dirigents es limiten a distanciar el partit de de Santos. Segons digué Rosa Estaràs, "que la justícia faci el seu camí amb qui ja fou expulsat del PP al seu moment".

En un any Rodrigo de Santos ha passat de ser una figura venerada pels conservadors a una mena de portador de la pesta. Ningú no en vol saber res. De les persones que resten devora seu —molt poques—, l'única declaració que n'ha transcendit és que "només Déu pot jutjar Rodrigo". Dissortadament per a ell, però, també hi ha un jutge terrenal que li demana explicacions per una acusació molt greu que el pot deixar a la presó durant molts d'anys i que, sens dubte, ja li ha destrossat la vida.

Miquel Payeras

Rosa Estaràs tenia moltes possibilitats de ser elegida

Camí lliure per a Estaràs

El PP balear ha celebrat el seu congrés el cap de setmana passat i, si no hi hagut sorpreses, ha elegit Rosa Estaràs com a presidenta.

Amb emoció fins al final. Perquè no era segur que el PP pogués celebrar el congrés. El candidat antinacionalista, el batlle de Calvià, Carlos Delgado, havia recorregut a la justícia perquè anul·làs el congrés per "manipulació" del cens de delegats. Però finalment, l'acte emès per la jutgessa, tot i veure "canvis" del cens, no els dona caràcter d'irregularitat prou important per a suspendre la cita.